

TOPRAK IŞIK • Sırabaşı

TOPRAK IŞIK 1973 yılında Elazığ'da doğdu. Çocukluğu ve ilk gençlik yılları İnegöl'de geçti. Üniversite birinci basamak sınavında Türkiye 9.şu, ikinci basamak sınavında Türkiye 16.şu olarak girdiği Bilkent Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü'nden 1996 yılında mezun oldu. Bir süre New York'ta yaşadıkdan sonra yazarlığa daha fazla zaman ayırabilmek için 2008 yılından itibaren İstanbul'a yerleşti ve mühendislik yaşamını araştırma-geliştirme projelerinde danışmanlık yaparak sürdürmeye başladı. Kitapları: *Sırabası* (İletişim Yayınları, 2002), *Halat Gösterisi* (İletişim Yayınları, 2003), *Kız Ararken* (İletişim Yayınları, 2006), *Azgın Tekeler* (İletişim Yayınları, 2008), *Büyüyen Çocuk* (Tudem Yayınları, 2010), *Adından Belli Kuşlar Köyü* (Tudem Yayınları, 2010), *Çiftçi Karıncalar Köleci Karıncalara Karşı* (Tudem Yayınları, 2011), *Baba Beni Anlasana* (Tudem Yayınları, 2012), *Babam Okulun En Çalışkanı* (Tudem Yayınları, 2012), *Sıradan Övgü* (Delidolu, 2013), *İşimle Başım Derte* (Delidolu, 2013), *Nine Bizi Kurtarsana* (Tudem Yayınları, 2014), *Anne Beni Geri Getir* (Tudem, 2014). Ayrıca Kül Sanat Yayınları'ndan çıkan, *Tadımlık* adlı bir tanıtım kitabı ve Devlet Tiyatroları Repertuarı'nda iki tiyatro eseri bulunmaktadır.

İletişim Yayınları 813 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 114

ISBN-13: 978-975-05-0050-3

© 2002 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-4. BASKI 2002-2013, İstanbul

5. BASKI 2014, İstanbul

EDITÖRLER Can Cankoçak - Murat Gültekingil

KAPAK Suat Aysu

KAPAK İLLÜSTRASYONU Aydan Çelik

UYGULAMA Hüsnü Abbas

BASKI ve CILT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 38 46

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

TOPRAK IŞIK
Sırabaşı

i l e t i Ő i m

İÇİNDEKİLER

Tatlı Şey	7
Öz Disiplin	15
Sırabaşı	27
Zemin On İki	35
Mutluluk Peşinde	43
Hayata Atılırken	99
Arsız Kız	121
Anne ve Oğlu	131
Ev Derdi	137
Son İş Günü	155
Kırkıncıdan Sonra	165

Tatlı Şey

Yedide uyandım. Bu gün cumartesi olduėundan, yedi bu-
cukta alacak kalk borusu. Aynı boru, hafta içi altı bu-
cukta duyulur. Hafta içi ben, en geç altı on beŖte kalkarım.
Yani koėuŖtaki diğer yirmi beŖ kiŖiden en az on beŖ dakika
fazla kullanırım hazırlanmak için. Onlardan az uyurum
ama değer buna. Askeri liseye baŖlayalı neredeyse iki yıl
olacak. Yatağım ve dolabım hep örnek gösterilir. Bir gün
boyasız postal giyinmedim. Her sabah sakal tıraŖı olurum.
Bunun için çok alay ediyorlar benimle. Hiç sakalım yok-
muŖ. Ben de farkındayım tüysüz olduğumun. Ebediyen
tüysüz kalmak niyetinde de deėilim. Ne kadar çok jilet kul-
lanırsam o kadar çabuk ve gr çıkar sakallarım. Orduda bı-
yığa izin verilmemesi ne kötü. İlerde büyük bir komutan
olunca kaldıracağım bu yasağı. Atatürk'ün çok sevdiğim bir
fotoğrafı var, oradaki gibi pala bıyıklarım olacak. Yukarıya
doğru kıvrıcağım.

Yatağımda miskinleŖmeden kalktım. Terliklerimin yanın-
daki tıraŖ çantamı alıp tuvalete gittim. TıraŖ antamın dola-
bımda değil de terliklerimin yanında olmasının nedeni Re-

cep Ayısı. Dolabım onun baş ucunda. Sabah çantamı almak için dolaba gidersem uyanıyor. Uyandırılan bütün ayılar sinirlenir mi bilmem ama Recep'in uyandırılınca çok sinirlendiğini tecrübelerimden biliyorum. Adam benim bir buçuk iki katım kadar. Onun öfkesine karşı koymaktansa, akşamdan, sabah ihtiyaç duyacaklarımı dolaptan çıkartmak daha kolay ve güvenli.

Muslukların başında bir iki kişi vardı. Aynanın yanına havlumu astım. Soğuk suyla bir güzel yıkadım yüzümü. Kurulamadan tıraş köpüğü sürdüm. Sinek kaydı tıraşımı oldum. Yüzümü kuruladıktan sonra dişlerimi fırçalayıp döndüm koğuşa. Hâlâ kalkmamışlardı. Acaba hiç ses çıkartmadan yatağımı yapabilir miyim? Yaparım tabi. Ya Recep uyanırsa. Vallahi millete bizi ayırmaktan gına geldi. Kimse karışmaz, herif beni yorulana kadar döver. Bir şey değil, kondisyonu da iyi ayının. O yorulmadan ben bayılıyorum. Bunları düşünürken bir yandan da uzaydaki astronot hareketleriyle yatağımı yapıyorum. Yanlış bir hamle, biraz gürlüdü... Yanarım. Kendimi öyle bir kaptırmışım ki, Tarık paldır küldür kalkınca ödüm koptu. Oh artık rahat rahat yapabilirim yatağımı. Recep, Tarık'la dalaşamaz. Yine de dolabama boru çaldıktan sonra gittim. Pijamalarımı çıkartıp askıya astım. Üzerine harici üniformamdan çıkardığım naylonu geçirdim. Ütülü pantolonumu giymeden önce, atletimi külotumun içine sokup külotun paçalarından çıkan etekleri iyice çektim. Dolap komşum Deniz her zamanki münasebetsiz esprinin yeni bir türevini yaptı: "Cem oğlum yapma şöyle, çişin gelse çıkarıp işeyemezsin lan." Aldırmadım. Gömleğime de yaptım aynı şeyi. Eğer böyle yapmazsam göbeğimin üstüne kadar çektiğim pantolonum yüzünden popoma giriyor külotum. Pantolonunu göbeğinin üstüne kadar çekme diyeceksiniz. Olmaz. Birincisi pantolonum uzun geliyor. Hadi bunu paçaları kısalttırarak hallederiz ama gö-

beğimi saklamanın aklıma gelen ve uygulanabilir tek yolu pantolonumu üzerine korsa gibi çekmek. Bu yöntemle ceketimi giyinmeden önce çok komik olduğumu biliyorum. Onun için, pantolon gömlek birkaç saniyeden fazla durmayıp ceketimi geçirdim üstüme. Şimdi iyi oldum. Emin olmak için koğuşun girişindeki aynaya gidip baktım. Gerçekten iyi. Tarık da yanımdan geçerken “Çok yakışıklı olmuşsun Cem,” dedi. Severim Tarık’ı. Yine de kafamı okşamasına bozuldum. Çocuk muyum ben canım.

Ne eksik? Parfüm. Gökhan’da mutlaka vardır. “Gökhan abi, senin parfümünü alabilir miyim?” “Abi vallahi hepsini ağzıma sıktım.” “Neyse canın sağ olsun.” Yalan söylemiyor. Gökhan’ın ağzı leş gibi kokar. Yine de fırçalamaz dişlerini. Kolayını bulmuş, izne çıkarken parfüm sıkıyor ağzına. Masraflı ama etkili çözüm. Serkan duymuş konuşmamızı. “Civciv, al bürüt. Seksi erkekler için” diyerek uzattı elindeki şişeyi. Sağ ol deyip aldım. Geri verirken de, “Civciv bandır” dedim. “Babam horoz oğlum” deyip kahkaha attı.

Tarihi yatakhane binasının çift kanatlı büyük kapısından çıkarken keyfim yerindeydi. Ne güzel bir bahar sabahı. Karşı binadan çıkan hazırlık sınıflarını görmek daha da neşelenmemi sağladı. Gerçi çoğu benden büyük gösteriyor ama olsun. Amcam kadar da olsalar bana abi deyip selam vermek zorundalar. Elbet de öyle. Askerlik bu. Boru değil. Beraber postal mı bağladık? Seviyorum bu sözü. Yatakhaneleri okulun diğer binalarına bağlayan demir köprüünün üstünden yürümeyi de seviyorum. Köprüünün altından yol geçiyor. Bütün sivil dünya ayaklarımın dibinde. Bir, bir buçuk saat sonra o yoldan aşağı, şehre ineceğim. Pırl pırl ayakka-bılarım, ütülü üniformalarım ve güneşte ışıldayan sarı düğmelerim... Kız olsam bayılırdım. Peki ya bu kızların nesi var? Her izin günü sahipsiz sıpalar gibi bütün Bursa’yı dola-nıyorum. Hâlâ yalnızım. Belki biraz daha yırtık davranmalı-

yım. Karar verdim, bu gün döndüreceğim talihimi. Ferdiyle beraber dolaşacağız. Çekinmek yok.

Kahvaltüyü rahat yapamadım. Üzerime bir şey dökülmesinden korktum. Şu demir bardaklarla çay içmekten nefret ediyorum. Hem ellerim yanıyor hem de dudaklarım. Ziyarı yok. Dışarıda güzelce doyururum karnımı. Zaten üç beş zeytin ve bir parça peynirle bütün gün taban tepilmez.

İçtimada herkesten önce aldım yerimi. Ötekiler de fazla gecikmediler. Metin Üsteğmen nöbetçi. Korkarlar ondan. Almanca derslerimize giriyor. Beni sever. Sınavlarından hiç dokuzdan aşağı not almadım. Almanca'dan kısımda en iyi benim. Arkadaşlar "Sen çocukken öğrenmişsin," diyorlar. Çekemediklerinden. Dört yaşında dönmüşüm Almanya'dan. Tek hatırladığım yemyeşil bir park ve yanağımı okşayan şişman bir teyze.

Onbaşılardan çavuşlara, çavuşların üstçavuşlara, üstçavuşların başçavuşa verdiği tekmil Metin Üsteğmen'de son buldu. İzne çıkmayanlar ayrıldı. Biz kalanlar doldurduk boşlukları. "Sıra açıl, mars!" Bunu diyen Metin Üsteğmen. Kılığımızı, kıyafetimizi kontrol edecek. Benim için hava hoş. Her şeyim mükemmel. "Şapka çıkar!" Saç tıraşımı da yeni oldum. Kontrol bitti. "Sıra yanaş!" demesini bekliyorum. O da ne? "Ceket çıkar!" Böyle bir komut yok ki. Gömleklere bakacak. Baksın, benim gömleğim de ütülü ve temiz. Fakat benim pantolon gömlek görünüşüm çok komik. Keşke pantolon çıkart deseydi de bunu demeseydi. Mecbur çıkarttım ceketimi. Kendimi çıplak gibi hissediyorum. Sıra bana geldiğinde karşımda durdu Metin Üsteğmen. Gülümsedi. "O ne lan, Obeliks'in tulumu gibi? Boğazına çekseydin bari. Kemer yerine kravatla sıkardın." Kahkaha atıp geçti. Çaresiz ben de güldüm. İyi tespit. Gerçekten de Obeliks'i andırıyorum bu kıyafetle. Onun daha küçük ve bıyıksızı. İnşallah Obeliks'in yavrusu diye lakap takmazlar bana.